

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920200021
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6920200021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3479/3A, Bratislava, proti žalovanému: V. F., nar. XX. júna XXXX, trvale bytom B. XXX, o zaplatenie 295,-Eur, 210,-Eur, 100,-Eur, zmluvnej pokuty a príslušenstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14Csp/1/2020-79 zo dňa 4. júna 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v tretej a štvrtej výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolanie žalobcu proti prvej a druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.
- III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 14Csp/1/2020-79 zo dňa 04. júna 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“), zastavil konanie v časti týkajúcej sa sumy 210,-Eur (prvá výroková veta), rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 295,-Eur od 07.01.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (druhá výroková veta) a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (tretia výroková veta). Štvrtou výrovkou vetou žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny z úveru vo výške 295,-Eur, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne zo sumy 295,-Eur od 07.01.2017 do zaplatenia, poplatkov za upomienky spolu vo výške 210,-Eur, poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,-Eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300,-Eur od 20.05.2016 do 21.06.2016 a zo sumy 295,-Eur od 22.06.2016 do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,-Eur od 08.01.2017 do zaplatenia.

1.2 Pokiaľ okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 210 Eur zastavil, rozhodol o čiastočnom späťvzati žaloby v časti týkajúcej sa nároku za poplatky za upomienky vo výške 210 Eur, aplikoval pritom ustanovenie § 145 ods.2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

1.3 Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 612100534 zo dňa 02.05.2016 a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Na základe predmetnej úverovej zmluvy mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský

úver vo výške 300,-Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky navýšené o úrok vo výške 74,40 Eur (táto suma predstavuje úrok vo výške 32,22 % ročne z poskytnutého úveru) a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,-Eur, t.j. celkom vo výške 474,40 Eur, a to všetko v 12 mesačných splátkach tak, že 1. až 4. splátku mal žalovaný uhradiť vo výške 1,-Eur a 5. až 12. splátku po 58,80 Eur vždy k 2. dňu v mesiaci počnúc dňom 02.06.2016 a končiac dňom 02.05.2017. RPMN bola určená vo výške 37,43 %. Žalovaný uhradil žalobcovi len sumu 5,-Eur.

1.4 Súd prvej inštancie následne preskúmal, či nárok žalobcu nie je v zmysle ustanovenia § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) premlčaný. Žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 5,-Eur, ktorá predstavuje úhradu 1. až 4. splátky a časť 5. splátky vo výške 1,-Eur s neuhradeným zostatkom 57,80 Eur. Žalobca úver zosplatnil ku dňu 07.01.2017, pričom toto tvrdenie žalobcu považoval súd v zmysle § 151 ods.1 Civilného sporového poriadku za nesporné, keďže žalovaný uvedené skutkové tvrdenie nepoprel. Ku dňu zosplatnenia žalovaný neuhradil časť 5. splátky a následne ani časť 6., 7. a 8. splátky. S úhradou dlžného zostatku 5. splátky bol žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru v omeškaní viac ako 3 mesiace. S poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka okresný súd konštatoval, že premlčanie dlhu žalovaného nie je viazané na okamih využitia práva žalobcu (zosplatniť úver), ale je viazané na okamih splatnosti tej splátky, ktorá bola dôvodom na využitie žalobcovho práva. V súvislosti s istinou spolu s prináležiacim úrokom, úrokom z omeškania a expresným poplatkom začala plynúť 3 ročná premlčacia doba od splatnosti 5. splátky, t.j. od 02.10.2016 a uplynula dňa 02.10.2019. Žaloba bola súdu doručená až dňa 05.01.2020, preto ju súd v časti istiny, expresného poplatku ako aj úroku z úveru a úroku z omeškania z dôvodu premlčania zamietol.

1.5 V súvislosti s nárokom žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 295,- Eur od 07.01.2017 do zaplatenia dospel súd k názoru, že tento nárok žalobcu nebol premlčaný, vyplýva priamo z úverovej zmluvy, a preto ho žalobcovi priznal.

1.6 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 255 ods.1 a § 262 ods.1 C.s.p.; žalovanému však náhradu trov konania nepriznal nakoľko nárok na ich náhradu neuplatnil a zo spisu vyplýva, že mu žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods.1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z., tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Namietal, že žalovaný v zmluve prehlásil, že úver mu bol poskytnutý zmenkou. Podpisom zmluvy žalovaný vyjadril súhlas s jej obsahom a so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca argumentoval, že žalovaný mal právo odstúpiť od úverovej zmluvy do 14 kalendárnych dní od jej podpisu, ak nadobudol dojem, že zmluva je nevýhodná. Poukázal na postup pri započítaní splátky úveru (kedy sa najskôr hradí istina a následne sa uhrádza príslušenstvo úveru) ako aj na vôľu žalovaného zmluvu uzavrieť. Zdôraznil, že žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom; bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. S poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka sa vyjadril k neplatnosti právneho úkonu.

2.2 Žalobca sa nestotožnil s vyjadreniami, že nepristúpil k zosplatneniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami. Podľa bodu 15 všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe nasledujúce splátky, prípadne uhradí len ich časť, stane sa splatným celý dlh okamžite. Z tohto dôvodu nastala splatnosť spotrebiteľského úveru dňa 07.01.2017.

3. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v tretej a štvrtej výrokovej vete v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Zároveň v prvej a druhej vete odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 386 písm.b) C.s.p. odmietol z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou.

4.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.2 Podľa § 386 písm.b) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

5. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

6. V zmysle ustanovenia § 380 ods. 1 C.s.p. je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi vymedzenými v odvolaní. Výnimkou sú len vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd prihliadať ex offo (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd konštatuje, že žiadnu vadu týkajúcu sa procesných podmienok v konaní pred súdom prvej inštancie nezistil. Žalobca vytýkal okresnému súdu existenciu skutkových vád v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. ako aj vád právnych podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. Odvolacie dôvody však nepostačujú len formálne citovať, ale je potrebné konkretizovať, v akom konkrétnom pochybení bol podľa odvolateľa naplnený ním uvádzaný odvolací dôvod.

6.1 Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia okresného súdu a odvolania žalobcu odvolací súd konštatuje, že nie všetky dôvody namietané žalobcom v odvolaní korešpondujú s odôvodnením rozsudku. Žalobca v odvolaní namietal, že spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý zmenkou, vyjadril sa k možnosti žalovaného od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpiť, (zrejme) mal úmysel tvrdiť, že zmluva bola platne uzavretá a nie sú dané dôvody jej neplatnosti. Taktiež poukazoval na možnosť veriteľa započítať splátky najprv na istinu a po uhradení istiny na poplatky a úroky. Vyjadril sa k tiež k zosplatneniu úveru a tvrdil, že úver platne zosplatnil v súlade s ustanoveniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Prevažnú časť žalobcom namietaných skutočností súd prvej inštancie nevyhodnocoval a žiadnym spôsobom sa k nim nevyjadril. Súd prvej inštancie neposudzoval platnosť zmenky, takéto tvrdenie (že úver bol poskytnutý zmenkou) žalobcu sa objavilo len v odvolacom konaní bez toho, aby žalobca namietal súvis tohto tvrdenia s tvrdenou nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie nezaložil na prípadnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale iba na konštatovaní spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, zistenia premlčania uplatneného nároku (jeho časti) v nadväznosti na zosplatnenie úveru žalobcom a posúdenia premlčania z hľadísk uvedených v § 54a a § 103 Občianskeho zákonníka.

6.2 Prevažná časť odvolacích námietok je tak v rozpore s obsahom spisu a obsahom napadnutého rozhodnutia, odvolacie námietky smerovali voči záverom, ktoré okresný súd v predmetnej veci nevyslovil.

6.3 Aplikáciu ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka odvolateľ nenamietal.

6.4 Záver súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok je premlčaný odvolateľ nenamietal.

6.5 Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu vo vzťahu k zosplatneniu úveru odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalobcu o tom, že sa nestotožňuje s vyjadreniami, že zosplatnenie úveru nebolo v súlade so zákonom. Takéto konštatovanie z rozhodnutia okresného súdu nevyplýva, naopak, tvrdenie žalobcu, že došlo k zosplatneniu úveru považoval súd prvej inštancie v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. za nesporné. Súd prvej inštancie nespochybnil ani tvrdenie žalobcu o tom, že k zosplatneniu došlo dňa 7.1.2017.

6.6 Na základe nespornosti uvedených tvrdení (o zosplatnení úveru) a výšky žalovaným uhradených finančných prostriedkov však okresný súd dospel k záveru, že uplatnený nárok (okrem nároku na zmluvnú pokutu) je premlčaný z dôvodu, že všeobecná trojročná premlčacia doba v súvislosti s istinou úveru, poplatkami, úrokom z úveru a úrokom z omeškania začala v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti 5. splátky (z ktorej žalovaný uhradil len sumu 1,-

Eur) dňa 02.10.2016 a márne uplynula dňa 02.10.2019. Keďže bola žaloba podaná na okresný súd dňa 05.01.2020, je nutné konštatovať, že bola v časti istiny, poplatkov a úrokov podaná po uplynutí premlčacej doby. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie pri posudzovaní premlčania správne aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným cenný dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí jasne a precízne vysvetlil, že v čase, kedy žalobca zosplatnil úver bol žalovaný v omeškaní so zaplatením už splatných splátok (časť piatej splátky a šiesta, siedma a ôsma splátka v celom rozsahu). Závery súdu prvej inštancie tak vychádzajú zo skutkových zistení, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 2.10.2016, s úhradou časti tejto splátky bol žalovaný ku dňu zosplatnenia (7.1.2017) v omeškaní viac ako tri mesiace. Tieto skutkové zistenia odvolateľ v podanom odvolaní nenamietol a nenamietol ani právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktorý aplikoval ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka a napadnuté rozhodnutie v časti zamietajúceho výroku založil na závere, že žalobca v tejto časti svoj nárok v konaní pred súdom uplatnil po uplynutí premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu odvolací súd osvojujúc si závery súdu prvej inštancie a pri absencii relevantnej argumentácia odvolateľa (vo vzťahu k premlčaniu) konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. V zmysle uvedeného nebolo podané odvolanie spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia okresného súdu, ktoré odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne v tretej výrokovej vete a v závislom výroku o trovách konania potvrdil.

8. Žalobca navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Odvolaním teda napadol aj výrok, ktorým súd zastavil konanie v časti týkajúcej sa sumy 210,-Eur v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti (prvá výroková veta) ako aj výrok, ktorým súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 295,- Eur od 07.01.2017 do zaplatenia (druhá výroková veta). Odvolací súd po prejednaní odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smerujúce proti týmto výrokom rozhodnutia je potrebné odmietnuť, pretože podľa ustanovenia § 359 C.s.p. môže podať odvolanie len tá strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. Pri prvej výrokovej vete je dôvodom odmietnutia odvolania skutočnosť, že okresný súd vyhovel procesnému návrhu žalobcu - čiastočnému späťvzatiu žaloby - v dôsledku čoho nie je žalobca oprávnenou osobou na podanie odvolania, nakoľko jeho návrhu - čiastočnému späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania v späťvzatej časti, bolo vyhovené. Aj v súvislosti s druhou výrovkou vetou, ktorou súd priznal žalobcovi žalobou uplatnenú zmluvnú pokutu, bolo potrebné odvolanie v zmysle § 386 písm. b) C.s.p. odmietnuť, pretože žalobca odvolaním napadol výrok rozhodnutia okresného súdu, ktorým nebolo rozhodnuté v jeho neprospech. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie žalobcu smerujúce proti prvej a druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by žalovanému v odvolacom konaní akékoľvek trovy vznikli, nakoľko sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril a ostal v odvolacom konaní nečinný. Preto krajský súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).